

De Bloedprocessie

Anoniem (1953)

1.

Wanneer na tulp de roos weer bloeit
En 't oude hout is weggesnoeid,
De lindeboom gaat geuren;
Natuur krijgt weer haar kleuren:
Dan trekt door Boxtel's kom een stoet
Ter ere van het heilig Bloed.

2.

Daar komt 't geroffel van de trom;
Publiek wordt stil, volkomen stom.
De soep en 't vlis gegeten,
De pudding haast vergeten.
"Aan kant! Aan kant! Maak leeg de straat!
Van verre dreigt het ostinaat!"

3.

Dan trekt voorbij de lange stoet.
Met daar Jesaja, die 't er om doet
Om, met 't gejammer uit 't verleden,
Stil te staan bij eigen leden.
Aangeplakt zijn snor en baard,
't Habijt versted, vernaaid, verjaard.

4.

Aangrijpend steeds, deez' Bijbels prent
Van klagend' Eva, met d'r vent
Uit Paradijs gesmeten.
Tafereel om nooit te vergeten!
En dan reuzengroot de druiventros.
Ai! Daar schiet er eentje los!

5.

Een vlag van 't Gilde raakt 't trottoir,
Aait kind'ren zacht en speels door 't haar.
Gespierde mannen draaien
In prachtig vendelzwaaien
De Gildedoeken in 't rond.
En zo maar "krek" boven de grond.

6.

Dan daalt over hen Gods toorn neer,
De bliksem flitst, d'r is geen verweer
Voor Mozes, Paulus of voor Petrus,
Voor alle bruidjes van lieve Jezus.
't Plenst op z'n Boxtels, uit is 't spel.
En daar in 't schuurke schuilt Ezekiël!

7.

Dan is daar weer de zonneschijn;
De geur van ozon en jasmijn.
Profeten trekken recht hun kleding;
De stoet komt langzaam in beweging.
En zie! Door 'n omgestoten kelk bebloed,
't Corporaal, de trots van de stoet.

8.

En achteraan onder een tent
Draagt deken Broekman 't Sacrament.
Na lange maanden werk
Gaat men weer richting Petruskerk,
Waar juist die morgen nog Perosi klonk
En waar Eligius ons 't Wonder schonk!

3 juni 2014